

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil F.M. SL va interposar demanda, de data 11-09-2007, envers el Sr. V.S.V., segons la qual sol·licitava la condemna d'aquest darrer a l'abonament de la quantitat de 676,81 euros, amb més els interessos legals i les costes judicials.

En data 25-9-2007, la part defenent va oposar-se a la demanda interposada i va reproduir els arguments emprats en la seva compareixença de data 24-4-2007.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 2-10-2007, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX Que estimant substancialment la demanda formulada per la representació processal de la part actora, ha de condemnar i condemna al Sr. V.S.V., titular administratiu del negoci B.R.M.R., a pagar a la societat F.M. SL la quantitat total de 676,81.- euros, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de la contesta a la demanda i les costes judicials ocasionades, les quals se cenyiran a les taxes judicials".

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- La part defenent ha interposat recurs contra la resolució dictada a la instància i, en data 30-11-2007, va articular escrit de conclusions, segons el qual sol·licitava la revocació de la resolució dictada a la instància pels arguments continguts a la mateixa.

Per el contrari, la part recorreguda va presentar escrit de contesta a les conclusions, en virtut del qual es demanava la confirmació de la resolució d'instància, amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges del recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, considera que s'ha produït una aplicació defectuosa de les normes, atès que interpreta inadequadament la sentència d'aquesta Sala de data 26-4-2007. En segon terme, entén que ha tingut lloc una errònia valoració de la prova, tota vegada que no consta provat que el defenent sigui el titular administratiu o prestanoms del negoci de restauració.

La sentència d'instància estableix que, en consonància amb la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de data 26-4-2007: "qualsevol propietari s'ha de fer càrrec de tot l'actiu i tot el passiu del negoci, sens perjudici de les accions que el propietari actual pot formular contra el titular administratiu precedent, en el supòsit en què es tracti de deutes contrets de resultes de l'activitat comercial del negoci i s'evidenciï una continuació del negoci preexistent, com succeeix en el cas d'autes. Que en efecte, el deute reclamat ho és per raó de la mercaderia subministrada al negoci B.R.M.R. i el Sr. V.S.V. és actualment titular administratiu d'aquest mateix negoci, el qual roman radicat al mateix local que consta als albarans objecte de reclamació".

II.- La única qüestió que es suscita i que esdevé essencial per a resoldre el present litigi és si es pot

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

condemnar al titular administratiu d'un negoci pels deutes contrets amb anterioritat a l'ostentació d'aquesta titularitat. Conforme a la doctrina d'aquesta Sala el titular administratiu respon dels deutes contrets amb anterioritat si el negoci esdevé una continuació dels negocis preexistents, atès que el nou titular del negoci ha d'assumir l'actiu i el passiu del negoci, sens perjudici de poder exercitar les accions que es considerin oportunes respecte dels titulars administratius anteriors.

Des d'aquesta òptica d'idees, s'ha de concloure amb el jutjador d'instància que, en el cas d'autes, es tracta de la continuació del mateix negoci i, per consegüent, el nou titular administratiu ha d'assumir els deutes que va generar el negoci amb anterioritat a la seva adquisició de la titularitat. En aquest sentit, no es pot convenir amb la part recurrent que existeixi cap aplicació inadequada de la doctrina establerta per la Sala, sinó que, precisament, el que fa la resolució d'instància és aplicar adequadament la doctrina que aquesta Sala va estatuir en la sentència de 26-4-2007.

Per altra part, tampoc es pot atribuir a la resolució d'instància una errònia valoració de la prova, sinó que en la mateixa es considera al defenent titular administratiu del negoci, segons el propi defenent ho admet explícitament en les seves compareixences de 24 de juliol i 25 de setembre de 2007 (folis 40 i 55). Per consegüent, l'atribució d'aquesta consideració de titular administratiu en funció de les declaracions del defenent i de la prova que es troba a les actuacions no pot ésser titllada de errònia.

Les anteriors consideracions comporten la desestimació del recurs interposat.

III.- El refús del recurs interposat contra la resolució d'instància, s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. V.S.V.
contra la sentència dictada, en data 2-10-2007, per
l'Hble. Batlle i confirmar en la seva integritat la seva
part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les
costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-